

trods det, at de maa producere Varerne med Tab, saadan som Forholdene nu en Gang er, saa har vi en Valutalov, der medfører, at de ikke faar det Beløb udbetalt i Kroner, som de Sterling er værd, de faar sendt til Danmark, naar de afsender Varer».

Handelsministeren polemiserede mod Madsen-Mygdals Opfattelse af Afleveringspligtens Virkninger og Betydningen af dens Ophævelse. Der kunde kun være Tale om at opfatte Afleveringspligten som en Uret mod Landbruget i det Tilfælde, at man »bedømmer Afleveringspligten som en positiv Hindring for at faa Kronekursen slaaet væsentlig ned, og naar en Sænkning af Kronekursen er et faktisk tilsigtet Maal. Men da det ikke er det ærede Medlems Maal, maa jeg hævde, at det ærede Medlem har anlagt en fejl Bedømmelse af selve Bestemmelsen om Afleveringspligten. Det er nemlig aldeles utvivlsomt, at dersom Kronekursen fortsat skal tilstræbes holdt i Omegnen af Sterlingkursen, vil en Ophævelse af Afleveringspligten efterfølges af banktekniske Foranstaltninger, der i overordentlig følelig Grad vil ramme ogsaa de Kredse, der faar fremmed Valuta i Hænde«. — Hvad Valutaattestordningen angaar, kunde Ministeren derimod være enig i den Betragtning, at dette »er en foreløbig, en midlertidig Foranstaltning, der paa et eller andet Tidspunkt maa revideres og til Dels erstattes med andre Foranstaltninger«, ligesom Ministeren var enig i, at disse andre Foranstaltninger ikke skal bestaa af Told alene. — Overfor Holstein gjorde Ministeren gældende, at det vilde være letsindigt at se bort fra, hvad der allerede er sket overfor vor Eksport som Følge af Kronekursens Sænkning, og gaa ind i en ny voldsom Kurs-sænkning, som kunde give Paaskud til Iværksættelse af nye Spærringer for Eksporten. Regeringen havde ikke villet tage Ansvar for, at Landet blev ført ud i noget saadant, men havde anset det for sin Pligt at advare derimod.

Udenrigsministeren besvarede først Christmas Møllers Forespørgsel angaaende Handelstraktaternes Opsigelse. Ministeren kunde vel tænke sig den Mulighed, at der »under de Forhandlinger, som formentlig vil blive ført ogsaa mellem Danmark og England foruden forskellige andre Lande i Tiden efter Ottawa-Konferencen, kan fremkomme Nødvendighed for at opsiges Handelstraktater«. Derimod mente Ministeren ikke, det vilde være til nogen Nytte at foretage en Opsigelse »nu, i en Situation, hvor vi overhovedet ikke ved, paa hvilket Grundlag de følgende Forhandlinger skal føres og kan blive ført«, medens en øjeblikkelig Opsigelse kunde have store praktisk skadelige Følger. — Paa Holsteins Spørgsmaal svarede Ministeren, at der ad de Veje, som nu een Gang staar til Raadighed, var gjort Rede overfor England for vor handels-